

Izhaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvih dana u mjesecu.

Излази првих дана у мјесецу. — Посамезна штев.

2 Din. — Pojedini broj 2 Din. — Поједини

број 2 Дин. — Redakcija i administra-

cija u Ljubljani, Dunajska cesta

br. 58.

— Letna naročnina 24 Din. —

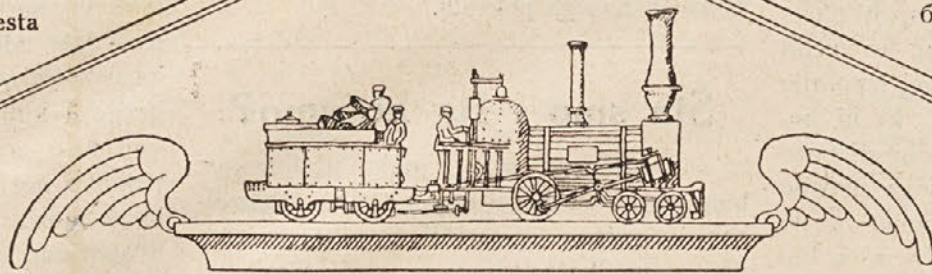
Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња прет-

плата 24 Дин. — Редакција и администра-

ција у Љубљани, Дунајска цеста

бр. 58. — Odgovorni urednik

Ivan Cek.

STROJNI KUURJAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

STROJNI LOŽAČ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА ДРЖ. ЖЕЛЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ.

GLASILO UDRUŽENJA LOŽAČA DRŽ. ŽELEZNICA U BEOGRADU

Nekaj misli k našemu obćnemu zboru.

Čeprav ni naš obćni zbor že neposredno pred durmi, vendar bomo spregovorili o njem par besedi z ozirom na to, da prihajajo od nekaterih tovarišev vprašanja, kdaj da nameravamo sklicati obćni zbor, ki da je po njihovem mnenju že precej nujno potreben.

Na vsa taka vprašanja naj pojasnimo, da je sklenil odbor, da se bo vršil redni letni obćni zbor po možnosti, če ne bo prišlo kaj vmes, 12. maja v Ljubljani. — Podrobnosti glede časa, kraja, dnevnega reda in podobno bomo seveda še pravočasno objavili.

Na dnevni red bodo seveda prišle obćajne točke, predvsem se bo, kar je samobesbi umevno, razmotrivalo in razpravljalo o našem delu v preteklem letu, prišla pa bodo na dnevni red tudi druga vprašanja in načrti za delo v bodočnosti. V tem pogledu opozarjamo tovariše z vseh podružnic, ki se nameravajo udeležiti obćnega zbora, da se že zdaj začnejo pripravljati za obćni zbor, da zberejo material, o katerem želijo, da bi se na obćnem zboru o njem razpravljalo, da sestavijo konkretne predloge, ki naj pridejo na obćnem zboru v pretres.

Vsem je že znano, da se je ustanovila centralna uprava našega udruženja v Beogradu, na sedežih poedinih direktij pa so se ustanovile samostojne oblastne uprave. Pri tej priliki so bili nekateri naši člani mnenja, da bi se bil moral sklicati izredni obćni zbor, na katerem bi se bila razpustila bivša centrala v Ljubljani in izvolil nov upravni odbor. Naj tukaj navedemo, zakaj tega nismo naredili.

Na kongresu, ki se je vršil v oktobru preteklega leta v Beogradu, so se izrekli vsi delegati iz cele države za to, da se vpostavi centrala našega udruženja v Beogradu in sicer iz razlogov, ki smo jih že v poročilu o kongresu pobiljše navedli. Pridržali pa smo si mi (delegati iz Ljubljane) pravico, da pri nas ostane do nadaljnegga vse pri starem, to se pravi, mi smo se podredili centrali v Beogradu kot oblastna podružnica, ohranili pa smo si možnost samostojnega nadaljnegga dela za slučaj, da ne bi novo ustanovljena centrala v Beogradu iz kateregakoli vzroka pravilno in uspešno funkcionirala, ali pa da bi se pojavile pri njej take okoliščine, ki bi jo v nadaljnjem razvoju zadrževale. V tem slučaju bi bili imeli možnost, da vodimo naprej naše društvo s centralo v Ljubljani. Med tem pa smo imeli dovolj prilike in priložnosti spoznati, da so tovariši pri centrali v Beogradu na mestu in da jim lahko zaupamo, da bodo zadovoljivo vršili posle, ki jih ima opravljati centrala.

Da bi bili v ta namen sklicali izreden obćni zbor, se nam je zdelo brezpomembno, saj se bo lahko vse to uredilo na našem rednem obćnem zboru. Smatramo, da smo tako edino pravilno ravnali in da smo s tem koristili našem društvu, ker vsa zadeva je bila bolj ali manj izključno formalne narave, kar bi bil tudi izredni obćni zbor, in zaradi formalne stvari sklicovati obćni zbor, ki stane precej denarja, se nam ni zdelo vredno.

Porabljam to priliko, da že sedaj opozorimo člane na to, da se po možnosti udeleže našega obćnega zbora v čim največjem številu. Tam bo imel vsakdo priliko, da pove svoje želje, da stavi svoje predloge, poda nasvete, kar bi bilo v zvezi

z zboljšanjem našega položaja. Marsikdo se bo našel, ki bo mnenja, da se ni preko društva doseglo vse ono, kar se je nameravalo, kar je bilo zamišljeno. Stvarna in poštena kritika bo na mestu in dobrodošla.

K temu naj pripomnimo, da se je v društvu pridno delalo in da je bilo vse delo usmerjeno na to, da se odstranijo in odpravijo krivice, ki se nam vsakodnevno zgodijo. Izvršile so se številne intervencije po vseh instancah: v kurilnicah, na direktijah, pri generalni direktiji in v ministarstvu saobraćaja. Nešteto vlog se je odposlalo na razna mesta, v katerih se je zahtevalo zboljšanje naše usode, odstranitev raznih nedostatkov in krivic in da se nam dá, kar nam po zakonih in predpisih pripada. Pri vsem tem delu se je dosegel marsikateri uspeh, o tem bodo znali povedati predvsem vsi tovariši, ki so bili neposredno prizadeti in ki so našli v našem društvu krepko zaslombo, ko so bili ta v tem oni v drugem oziru ogroženi. — Seveda so pa tudi vprašanja, ki so še nerešena, o katerih pa upamo, da bodo v najkrajšem času in ugodno rešena.

Treba je pa tudi premisliti, da ni tako lahko doseči preko noči vse one pred leti in leti deloma izgubljene deloma nedosežene pravice. Le preglejmo nekoliko svojo preteklost, kako smo baš mi kurjači pustili, da se nas je vedno potiskalo v ozadje. Mi se nismo zavedali, da so nameravali in da nameravajo še vedno gotovi faktorji pritisniti našo kategorijo popolnoma ob tla. Vsled tega se nam je nabralo obenem veliko dela, ki bi nam šlo vkljub vsemu hitro od rok, če bi njega uspeh zavisel edino od nas, kar pa zavisí predvsem od dobre volje drugih, gre le težko in počasi naprej. Treba je bilo mnogo napornega

dela in izgubiti mnogo prostega časa, da se je dopovedalo in dokazalo gotovim gospodom, da je tudi kurjač upravičen zahtevati svoje pravice.

Kakor že rečeno, nekateri uspehi našega društvenega dela so že vidni. Še večjih naporov bo pa treba, če se naj izpolnijo pričakovanja onih neugnancev, ki bi hoteli, da kar od danes do jutri obrodi naše delo sadove. Še večje in izdatnejše uspehe bomo dosegli le tedaj, če se bomo vsi do zadnjega zavzeli za naše društvo in če bomo znali s potrebnim poudarkom dokazati naše upravičene zahteve.

Jasno je, da kurjači s sedanjim svojim položajem ne moremo biti zadovoljni in da tudi ti delni uspehi niso za nas zadovoljivi. Lahko bi bili mnogo na boljšem, če bi bilo v prejšnjih časih med nami nekoliko več zavednosti, nekoliko več borbenosti in mnogo manj malodušja in nemarnosti. Zato pa moramo vedno znova in znova razmišljati o potih, po katerih bi dosegli izboljšanje naše usode, ugodnejše delovne pogoje in za naše težko delo vsaj prilično odgovarjajoče plačilo. To pa velja za vse brez izjeme, ne samo za odbor. Tukaj je poklicano celokupno članstvo, da podpre svoj izvršilni organ, svoj odbor, moralno in dejansko. Na občnem zboru bo prilike dovolj, da se povedo razna mnenja, da se iznesejo pametni predlogi.

Potrebno bo, da se zavzamemo tudi za delo na polju izobrazbe, da dosežemo tudi v tem pogledu ono stopnjo, ki jo ravno mi kurjači tako nujno potrebujemo. Ako se bomo ravnali po teh pravicah, smo lahko prepričani, da nam nadaljni uspehi ne bodo izostali, in zagotovljeni smo lahko, da nam bo na prihodnjem občnem zboru podal odbor poročilo o še uspešnejšem društvenem delovanju.

Novo izvoljeni krajevni odbori po podružnicah kakor tudi upravni odbor pa se morajo zavedati, da je dolžnost poedinega odbornika, da vestno vrši funkcijo ki jo je prevzel. Pomisliti je treba, da je uspešno delo v odboru zelo otežkočeno, če nekateri odborniki, ki so prevzeli važna in odgovorna mesta v odboru, ne izpolnjujejo svojih dolžnosti. Po cele mesece ga ni videti na seje, če prav je na dan seje prost! Ako se ga opozori, da s tem zanemarja svoje dolžnosti, se izgovarja, da je imel tako ali onako delo, ali pa celo, da je na sejo pozabil. Taki žalostni slučaji morajo iz naših vrst izginiti, nov duh mora zaveti m d nami, da bo v bodoče vsak odbornik in sleherni član vestno in z veseljem izpolnjeval svoje društvene dolžnosti.

Ni lahko delo v organizacijah, posebno za ljudi naše vrste! Težave so z onim, ki tega ne more ali ne mara razumeti. — Vendar pa se nadejamo, da bo članstvo po

večini razumelo in se zavedalo, da brez dela ni uspehov. Zato jih ponovno vabimo, da se udeležijo našega občnega zbora, ki ni več daleč in ki bodi zopet mogočna manifestacija našega pokreta.

Šta smo i šta hoćemo?

U današnje doba, kada postoje sve moguće i nemoguće organizacije, organizirani su gotovo svi staleži. Naročito su radnici sviju kategorija i u svim zemljama uvideli preku potrebu, da se sakupe u svojim staleškim organizacijama kako bi što bolje i štv uspešnije zaštitili svoja prava i svoje interese. Uopšte živimo u doba organizacija, a ko nije organizovan, propast će.

U našoj zemlji sa pretežno seljačkim življem prilike nisu za radnike baš ugodne. To nam pokazuje naš politički položaj. Političke partije nemaju interes da bi se brinule za malobrojni radnički stalež, jer masu kuglica daje seljak. Ali je položaj radnika još u toliko nezgodniji, jer nemaju radnici svoju zasebnu jedinstvenu političku partiju, koja bi zastupala njihove težnje. Raznim činiteljima pošlo je za rukom, da su pocepali i onako malobrojan radnički stalež na nekoliko frakcija i grupa te ga tako lišili gotovo svakog političkog uticaja.

Takve su prilike i kod državnog uslužbenstva, naročito kod železničara. Ne može se ni pomisliti, da bi se mogao čitav taj svet sasvim jedinstveno organizovati na jednoj političkoj osnovi. S toga su morali pokretač raznih organizacija tražiti druge izlaze iz nesnosne situacije, jer biti neorganizovan znači u današnje doba biti lišen svake zaštite, koja se može postići samo u organizacijama, znači da onaj koji nije organizovan nije svestan velikih koristi koje mu pružaju organizacije u ekonomskom i socialnom pogledu. Našli su taj izlaz u stručnim organizacijama, kojima je zadaća, da se brine samo o stručnim stvarima i o interesima struke ili kategorije.

Tako su i pokretači našeg udruženja imali u vidu interese naše kategorije, kad su išli na rad da mu udare temelje. Naša je kategorija bila dugo iskorišćivana i to ne samo od uprave nego i od drugih kategorija. Tome je trebalo stati na put, ako nismo hteli, da budemo za navek bespravna raja, kojom se može svatki da koristi.

Da je bila njihova ideja prava, kada su osnivali naše udruženje, vidi se na uspehu. Ima nas u našoj zemlji nekoliko hiljada i velika većina organizovana je u našem udruženju. Naši so drugovi osećali potrebu za takvom jednom organizacijom i kad bi stvorena, prilazili su joj jedan za drugim.

Ali ima još priličan broj naših drugova koji stoje van udruženja. Nije to ni lepo od njih niti je kolegialno. Jer i oni imaju koristi od rada našeg udruženja, iako se ne nalaze u njegovim redovima. Kad naše udruženje nešto postigne za celu našu kategoriju, nije to samo u korist onih drugova koji su organizovani nego i onih koji nisu organizovani. A kad imaju svi jednake koristi, morali bi primiti i jednake dužnosti. To bi morali svi članovi onim drugovima, kojih još nema u našim redovima, protumačiti te agitirati kod njih da pristupe našem udruženju i tako množe naše snage. Naš cilj mora biti taj, da sakupimo pod naše okrilje ne ložace do poslednjeg i da tako stvorimo jednu organizaciju, koja će biti uzorno sprovedena.

Naš je program poznat svima drugovima. Pored zaštite staleških interesa naše udruženje ima i tu zadaću, da pomogne drugovima koji se nalaze u nesreći bilo zbog bolesti ili smrti u porodici novčanom pomoću koja se isplati iz mesečnih priloga članova. Je to jedan lep akt drugarske solidarnosti i potvrđuje činjenicu, da po jedina u velikoj zajednici ne znači ništa, dok tvore svi pojedinci zajedno sakupljeni u jednoj organizaciji snagu koja je kadra da zaštiti pojedinca i celinu. Da bi se pak razvio osećaj solidarnosti još u većoj meri, treba da se razvije i drugarski život. Treba da se medusobno upoznajemo, da se sprijateljimo. Za to nam se pruža velika prilika na našim sastancima, skupovima i zborovima. Približuje se vreme naših glavnih skupština. Drugovi, kad vas budu pozvale pojedine uprave na glavne skupštine, odzovite se tom pozivu u što najvećem broju, pohitajte u pohode drugim oblasnim upravama, da se upoznate i sa vašim drugovima iz drugih pokrajina i s njima solidarišete u svojim nastojanjima i težnjama.

Шта смо и шта хоћемо?

У данашње доба, када постоје све могуће и немогуће организације, организирани су готово сви staleжи. Нарочито су радници свију категорија и у свим земљама увидели преку потребу, да се сакупе у својим staleшким организацијама како би што боље и што успешније заштитили своја прava и своје интересе. Уопште живимо у доби организација, а ко није организован, пропаће.

У нашој земљи са претежно seljačким живљем prilike nisu za radnike baš ugodne. To nam pokazuje naš politički položaj. Političke partije nemaju interes da bi se brinule za malobrojni radnički stalež, jer masu kuglica

da je seljak. Ali je položaj radnika još u toliko nezgodniji, jer nemaју radnici svoju zasebnu јединствену политичку партију, која би заступала њихове тежње. Разним чиниоцима пошло је за руком, да су поцепали и онако малобројан раднички staleж на неколико фракција и група те га тако лишили готово сваког политичког утицаја.

Такве су прилике и код државног услужбeнства, нарочито код железничара. Не може се ни помислити, да би се могао читав тај свет сасвим јединствено организовати на једној политичкој основи. С тога су морали, покретачи разних организација тражити друге излазе из неunosне ситуације, јер бити неорганизован значи у данашње доба бити лишен сваке заштите која се може постићи само у организацијама, значи да онај који није организован, није свестан великих користи које му пружају организације у економском и социалном погледу. Нашли су тај излаз у стручним организацијама, којима је задаћа, да се брине само с стручним стварима и о интересима струке или категорије.

Тако су и покретачи нашег удружења имали у виду интересе наше категорије, кад су ишли на рад да му ударе темеље. Наша је категорија била дуго искоришћавана и то не само од управе него и од других категорија. Томе је требало стати на пут, ако нисмо хтели, да будемо за навек бесправна раја, којом се може сватко да користи.

Да је била њихова идеја права, када су оснивали наше удружење, види се на успеху. Има нас у нашој земљи неколико хиљада и велика вечина организова-

на је у нашем удружењу. Наши су другови осећали потребу за таквом једном организацијом и кад би створена, приступили су јој један за другим.

Али има још приличан број наших другова који стоје ван удружења. Није те ни лено од њих нити је колегијално. Јер и они имају користи од рада нашег удружења, иако се не налазе у његовим редовима. Кад наше удружење нешто постигне за целу нашу категорију, није то само у корист оних другова који су организовани него и оних који нису организовани. А кад имају сви једнаке користи, морали би примити и једнаке дужности. То би морали сви чланови свим друговима, којих још нема у нашим редовима, протумачити те агитирати код њих да приступе нашем удружењу и тако умноже наше снаге. Наш циљ мора бити тај, да сакупимо под наше окриље све лојаче до последњег и да тако створимо једну организацију, која ће бити узорно спроведена.

Наш је програм познат свима друговима. Поред заштите сталешких интереса наше удружење има и ту задаћу да помогне друговима који се налазе у несрећи било због болести или смрти у поједици новчаном помоћу која се исплати из месечних прилога чланова. Је то један леп акт другарске солидарности и потврђује чињеницу, да појединац у великој заједници не значи ништа, док творе сви појединци заједно сакупљени у једној организацији снагу која је кадра да заштити појединца и целину. Да би се пак развио осећај солидарности још у већој мери, треба да се развије и другарски живот. Треба да се међусобно

уознајемо да се спопријатељимо. За то нам се пружа прилика на нашим састанцима, скуповима и зборовима. Приближује се време наших главних скупуштина. Другови, кад вас буду позвали поједине управе на главне скупуштине, одзовите се том позиву у што највећем броју, похитајте у походе другим обласним управама да се упознате и са вашим друговима из других покрајина и с њима солидарнишете у својим настојањима и тежњама.

V pojasnilo.

Da ne bo po nepotrebem razburjenja, povpraševanja, dopisovanja in na sejah prerekanja, damo v pojasnilo tole:

Na našem prvem rednem občnem zboru, ki se je vršil lani v mesecu maju, je bilo precej točk v naših pravih izpremenjenih in preurejenih. Take stvari se ne dogajajo le v našem društvu, to se dogaja povsod, posebno pri mladih društvih. Predno so pravila prava in taka da odgovarjajo času in potrebam, je treba precej razmotrivanj in dokaj dela, in kadar človek misli, da je že vse končano in kolikor toliko v redu, pride že kaj vmes, kar preokrene vse v drugo smer, in to ni navsezadnje nič čudnega in izvanrednega. Pred očmi moramo imeti tok časa. Pravijo, da se kolo časa venomer vrti in nikdar ne ustavi, tudi je ni sile, ki bi ga zaobrnila v drugo smer, ono gre naprej svojo pot, seboj nosi razne dogodke, razočaranja, žalost in veselje. Sredi tega vrtinca se nahajamo tudi mi, saj nismo izjeme, semkaj spadajo vsa živa bitja in vsa mrtva narava in vse to se mora prilagoditi neizprosno ukazu, ki ga izreče tok časa. Morda bo ta ali oni rekli, da je vse to, kar tukaj naštevamo, nepotrebno, mi pa pravimo, da ni prav nič nepotrebnega zraven, temveč da je vse res in na mestu, in oni, ki se ga tiče, bo že znal, da je to resnica.

Torej, tovariši, preidimo na stvar, da pridemo na čisto. Gre namreč za neke točke, ki so bile sprejete na lanskem občnem zboru in ki se tičejo v glavnem članarine in posmrtnine. Te so bile spremenjene v toliko, da se je zvišala članarina na predlog raznih delegatov, glede podpore v bolezni se je določilo, da ima pravico do podpore, kdor je šest tednov bolan; torej se je skrčil čas od dveh mesecev in pol na šest tednov; posmrtnina pa se je zvišala od 1500 na 200 Din. To je bilo za takrat veljavno, merodajno in podkrepljeno s pravili.

Tistikrat je obsegalo naše društvo le majhno področje: Slovenijo in kos Hrvatske, a kmalu potem smo prišli v ožje stike z našimi brati Hrvati in Srbi. In do tega je

Radio.

Človeška spretnost je včasih zares občudovanja vredna. Učenjaki in drugi taki pametni gospodje nam že skoraj vsakodnevno servirajo kak nov izum. V zadnjih letih je bil radio in kar je z njim v zvezi brez dvoma ena največjih pridobitev civilizacije. Res krasna iznajdba. Premožni ljudje, včasih tudi kak gospod višji železniški uradnik, si dajo tako napravo instalirati v svojih udobnih, zračnih, morda tudi luksuriozno opremljenih stanovanjih, da lahko poslušajo petje, koncerte in druge take lepe reči iz Pariza, Londona ali še od dlje. Samo to je smola, da se včasih nahaja tako stanovanje v bližini postaje ali pa celo v postajnem poslopju, po postaji pa se premika in tedaj utegnejo nastati razne neprijetnosti. Tako se n. pr. iz dimnika lokomotive kadi, moj Bog kurjač mora vendar kuriti, saj to je njegova dolžnost, če hoče, da se bo vlak pomikal, in neprijeten duh po

dimu in premogu (ki bi ga smelo požirati samo strojno osobje) lahko povzroči kakemu g. uradniku kihanje ali pa mu celo grozi pokvariti njegovo radio-napravo. Ej, kako bi bilo prijetno, če bi se kdo našel, ki bi izumil tak aparat, krstili bi ga lahko nekaj radio, da bi se z njim stroji kurili recimo v Ameriki, vozili bi pa v Ljubljani. Tedaj se ne bi več kadilo in tudi tistih prej omenjenih zlih posledic ne bi bilo.

Je pa mogoče, da bomo v kratkem dobili spet kako okrožnico, v kateri se bo od kurjača, ali sploh od strojnega osobja, zahtevalo nekaj nemogočega. Čudno se nam le zdi, da bi moral že vsak gospod, ki morda še svoje žive dni ni bil na stroju, bolj vedeti kot strojno osobje, kako se opravlja delo na stroju in pri tem še smatrati, da se kaj takega nalašč dela (tako se je namreč izrazil g. načelnik neke postaje napram kurjaču). Če pa strojno osobje nekaj predlaga, pa pravijo, tako mora biti, kakor pravijo gospodje; in tako se bo še dolgo delalo.

tudi moralo priti, ker pomeni sama Slovenija v veliki Jugoslaviji premalo. Ampak ker mora vsako stvar nekdo pričeti, smo naš pokret pričeli mi v Sloveniji. In naše delo se je v kratkem času razširilo na celo državo. Meseca oktobra lanskega leta se je v dneh od 25.—26. vršil v Beogradu po iniciativi Beograjčanov in Bosancev naš prvi kongres. Na tem kongresu so bili zastopani po svojih polnomočnih delegatih kurjači iz cele države. Ta kongres je za nas velepomemben, ker se je na njem sprovedlo ujedinjenje obstoječih kurjaških organizacij in ustvarila enotna organizacija kurjačev za celo državo. Preuredilo se je tozadevno vse tako, da smo bili vsi zadovoljni. Preustrojila so se tudi pravila v smislu novih potreb in razmer; prevedli smo jih tudi na slovenski jezik in jih bomo itak priobčili v našem glasilu. Za sedaj dajemo v pojasnilo nekaterim le to, da se je med drugimi stvarmi preuredila tudi posmrtnina in sicer se je določilo za člana ali njegovo ženo odnosno za osebo, ki dotičnega oskrbuje, 1500 Din. Temu predlogu smo se delegati iz Slovenije upirali na vse kriplje in smo stavili protipredlog, naj bi posmrtnina ostala v višini 2000 Din kot je bilo sklenjeno na našem obnem zboru, vendar smo bili preglasovani in ker je bilo več glasov za oni predlog, nismo mogli proti temu ničesar ukreniti. Pravila so enotna za celo društvo, veljajo torej za nas kakor za druge in se moramo torej po njih ravnati. Toliko smo morali napisati v pojasnilo vsem, da ne bo, kakor smo uvodoma razglasili, nepotrebne razburjenja.

Okrožnica.

Št. 20868-26. V Ljubljani, dne 4. II. 1926.

Direkcija Ljubljana.

Smatramo za potrebno, da v naslednjem ponovimo staro naredbo, ki velja za proge bivše južne železnice kakor tudi za proge bivšega inšpektorata.

Kurjači vseh vlakov morajo takoj, ko zagledajo signale in to pred-, uvozni, potni, smerni in prožni signal etc., glasno in razločno strojevodju pojasniti lego signalov in sicer z besedo »Stoj«, »Počasi« ali »Prosto«. Ne smejo se pa omejiti samo na predsignale, temveč morajo izvrševati to tudi pred glavnim signalom, ker obstoji možnost izpremembe signalov med vožnjo od pred glavnega signala.

Ob priliki šolanja strojnega osebja naj se isto primerno podučijo in k izvrševanju te naredbe naj se pritegne tudi instruktorske strojevodje, ki naj pri svojih kontrolnih vožnjah posebno nadzorujejo izvrševanje predstojajočih določil.

Pripominajmo, da bi se v zadnjem času izognili marsikateri nezgodi, ako bi

strojno osebje točno uvaževalo te predpise, pri opazovanju signalov.

Namestnik načel. mašin. odd.: Jurman m. p.

K okrožnici.

Na drugem mestu objavljamo okrožnico, ki jo je izdal namestnik načelnika mašinskega oddelka g. Jurman. Pravzaprav ji ne bi bilo potrebno pristavljati nobenega komentarja, ker smo se v zadnji številki nekoliko porazgovorili o tem predmetu in povedali svoje mnenje precej v skladu s pričujočo okrožnico, dasi je takrat še nismo imeli v rokah. Rekli smo, da ne potrebuje komentarja, vendar kar tako ne moremo m mo nje, ker nas preveč zadene.

Zadnji stavek okrožnice pravi: »Pripominjamo, da bi se v zadnjem času izognili marsikateri nezgodi, ako bi strojno osebje točno uvaževalo te predpise pri opazovanju signalov.« Takoj moramo pripomniti, da bi se prav gotovo moglo ugotoviti, ako bi se natančno preiskal vzrok vsake nezgode ali nesreče, da je pri 90% nesreč iskati krivca drugje, in da je mogoče le pri 10% krivda na strojnem osebju. Strojno osebje pazi in obrača svojo največjo pozornost na redno izvrševanje službe, zlasti da se izogne vsakim pretečim nesrečam in eventualnim nezgodam.

To je tudi samoobsebi umevno. Kajti, če pustimo vse druge vzroke v nemar, je vendar skrb za ohranitev samega sebe dovolj močna sila, ki vzpodbuja strojno osebje do največje pazljivosti. V trenutku, ko se pripeti nezgoda — trčenje strojev ali kaj podobnega — tvegamo sami svoje zdravje in življenje. V nevarnosti smo vedno in zato je odveč naglašati, da se ji skušamo z vestnostjo in paljivostjo v čim največji meri izogniti. Zdi se nam, da ne bomo storili nikomur krivice, če trdimo, da je baš strojno osebje preprečilo več nesreč kot katerokoli drugo osebje. Da jih ni preprečilo še več, zato je treba iskati vzrok v dejstvu, da strojno osebje ni na stroju le za to, da pazi na signale in na eventualne ovire na progi, temveč tudi in v prvi vrsti za to, da na stroju dela. Posebno kurjač je v tem pogledu toliko zaposlen, da mu v premnogih slučajih preostaja le prav malo časa, da bi obračal svojo pozornost tudi na druge stvari. Pripeti se da ima slab stroj, zraven še manjvreden premog (kar se v povojnih letih skoro redno dogaja) in vspon na progi, pa naj pride kdo opazovati kurjača — na delu. Prepričani smo, da bi moral dotičnik priznati, da ima kurjač v takem slučaju čez glavo drugega dela in da se mu prav lahko pripeti, da spregleda kak signal, saj premnogokrat niti ne ve, kje in na katerem delu proge se nahaja.

Nesreče so se na železnici dogajale in se na žalost bodo še dogajale. Sredstev, ki bi se z njimi dale nezgode povsem preprečiti, doslej še nimamo in jih menda tudi nikoli ne bomo imeli. Ampak prepričani smo, da bo tudi zanaprej strojno osebje ono, ki bo preprečilo še marsikatero nesrečo. In k strojnemu osebju spadajo tudi kurjači. Pripeti se mnogokrat, da tudi kurjač prepreči že skoro neizogibno nesrečo. Zato ne bomo trdili, da so podobne okrožnice brezpomembne ali nepotrebne. Nikakor ne! Pazljivosti in previdnosti ni v naši službi nikdar dovolj oziroma preveč. Napisali pa smo te vrstice, da se ne bo zdelo, kakor bi kdo utegnil v omenjeni okrožnici soditi, da se dogajajo železniške nesreče vsled neprevidnosti in pomanjkljive pazljivosti kurjačev.

Naši sestanki.

Dne 9. februarja se je vršil širši sestanek v Mariboru. Sestanek je bil lepo obiskan, čeprav so bili številni tovariši zaradi močnega prometa službeno zadržani. Tega sestanka sta se udeležila tudi tovariša Sbašnik in Rus iz Ljubljane.

Na dnevnem redu je bilo poročilo krajevnega zaupnika o podružničnem delovanju v preteklem letu. Nato je sledilo poročilo blagajnika tovariša Rateja, iz katerega so se navzoč lahko prepričali, da je blagajniška knjiga v najlepšem redu.

Tovariš Rus je spregovoril precej obširno o delovanju s strani oblastne uprave v Ljubljani kakor tudi o delovanju s strani centralne uprave v Beogradu. Po tem poročilu se je razvila živahna debata o raznih predlogih kakor tudi o celotnem delovanju društva.

Izvolil se je nov odbor in sicer ga sestavljajo sledeči tovariši: Za prvega krajevnega zaupnika je bil soglasno izvoljen tovariš Marčič Ivan, namestnik Merkuš Simon, tajnik Božeglav Metod, namestnik Gradišnik Slavko, blagajnik Ratej Anton, namestnik Gajzer Ivan, odbornik Fistrič Jakob, namestnik Babič Karl, odbornik Geršič Ivan, namestnik Jazbec Ivan.

Novoizvoljenemu odboru čestitamo in obenem apeliramo nanj, da vestno izpolnjuje svojo dolžnost.

Obenem se tudi obračamo na vse ostalo članstvo s pozivom, da gre odboru pri društvenem delu na roke, kajti le s skupnim delom bomo prišli do zaželjenega cilja. Tovariši, na delo!

Radi pomanjkanja prostora bomo priobčili zahvale in seznam darovalcev za tiskovni sklad v prihodnji številki.

Uredništvo.